

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074455888.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Sagen er den, at Hr. Poulsen befinder sig paa et Punkt, hvor han tvinges til at forny sin Stil. Ungdommens Tid og dermed den ubekymrede Lystighed er forbi. Hr. Poulsen bevarer fuldkommen sin Magt over Publikum; naar han, som er Københavns populæreste Kunstner, viser sig paa Scenen, hilses han af Latter og Klap fra de Skarer, der vænnes til at se den altid redbonne Komiker gaa i Døden for dem. Teatret forlanger altid den samme unge Tjeneste af ham; hvor der forefalder udsat Post, skydes han frem. Han *skal* more, han skal synge, danse, bræge, brøle i Vaudeville, Lystspil, Farce, Operette. Og saa midt i denne ellevilde Lystighed er der ligesom noget, der klikker — et Øjeblik hvor der, aandeligt talt, bliver stille midt i Støjen. Da siger de gamle Kendere og Kendinger til sig selv: Poulsen vil skabe den gamle Saga om igen, frembringe paany den unge Lystighed, som døde omkring de tilbagelagte fyrretyve Aar; det lykkedes ikke, han fortærer sig selv. Nu er Resignationens og den skraanende Alders Tid inde, hvorfor bryder han ikke sit Talent nye Veje, hvorfor arbejder en udmærket Kunstner med bortflygtende Stemninger?